

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ;

Μόνο συνασπισμός κομμάτων θα μπορέσει να κυβερνήσει

Η ΓΚΑΦΑ ΤΟΥ ΤΕΡΝΜΠΟΥΛ ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΗΝ ΑΣΤΑΘΕΙΑ

Σήμερα, ίσως θα έχουμε μια πιο ξεκάθαρη εικόνα για το πολιτικό σκηνικό στην Αυστραλία μετά την καταμέτρηση των επιστολικών ψήφων χθες, ύστερα από τις εθνικές εκλογές του περασμένου Σαββάτου. Οι Λίμπεραλ αισιοδοξούν ότι οι επιστολικές ψήφοι θα τους δώσουν έστω μια ισχυρή πλειοψηφία στη Βουλή για να μπορέσουν να σχηματίσουν κυβέρνηση, αλλά άποψή μου -όπως και άλλων σχολιαστών- είναι ότι δεν θα μπορέσουν να κυβερνήσουν με τη σύνθεση της νέας Γερουσίας.

Είναι απίστευτη η γκάφα του Μάλκολμ Τέρνμπουλ να διαλύσει το Κοινοβούλιο και να κηρύξει εκλογές, επειδή η προηγούμενη Γερουσία απέρριψε την πρότασή του για την ανασύσταση επιτροπής ελέγχου των οικοδόμων συνδικαλιστών που παρανομούν, κάτι που ήδη κάνουν τα δικαστήρια και οι αστυνομικές αρχές.

Με την διάλυση του Κοινοβουλίου, οι υποψήφιοι για την Γερουσία χρειάζονται μόνο το 7% των ψήφων για να εκλεγούν, αντί του 14% σε κανονικές εκλογές, άρα είναι πιο εύκολο να εκλεγούν κάθε λογής περιθωριακοί, όπως και έγινε. Ο Τέρνμπουλ άνοιξε την πόρτα για να μπει στη Γερουσία η Πολίν Χάνσον με ένα, δύο ή και τρεις ομοϊδεάτες της, μαζί με άλλους ανεξάρτητους όπως η Τζάκι Λάμπι, ο Φρεντ Νάιλ και ο Ντέριν Χιντς, ενώ ο Νίκος Ξε-

νοφών θα έχει μαζί του δύο τής ομάδας του.

Ακόμη και αν έχει πλειοψηφία στη Βουλή, ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ, δεν υπάρχει πιθανότητα να ψηφιστούν οι προτάσεις του για φορολογικές μεταρρυθμίσεις, ή αλλαγές στο Μέντικερ και στην Παιδεία, από μια αλλοπρόσαλλη Γερουσία που ένας σχολιαστής την χαρακτήρισε... «τοίρκο». Ούτε θα ψηφιστεί η ανασύσταση της επιτροπής ελέγχου των οικοδόμων που ήταν η αιτία για όλη αυτή την εθνική περιπέτεια που προκάλεσε η γκάφα του Τέρνμπουλ.

Οι μόνοι που θα μπορούσαν να κυβερνήσουν τη χώρα κάτω από αυτές τις συνθήκες είναι οι Εργατικοί, αλλά σε συνεργασία με τους Πράσινους και ίσως την ομάδα Ξενοφών, με πλειοψηφία στην Βουλή και στη Γερουσία. Αλλά ο Μπιλ Σόρτεν έχει πει ότι θα προτιμήσει να μείνει στην αντιπολίτευση, παρά να κυβερνήσει με τους Πράσινους.

Η αλλαγή του πολιτικού σκηνικού εκνεύρισε τον πρωθυπουργό Μάλκολμ Τέρνμπουλ, που μετά το καταστροφικό αποτέλεσμα τα μεσάνυχτα του Σαββάτου ήταν εκτός εαυτού στην ομιλία του στους Λίμπεραλ οπαδούς που συγκεντρώθηκαν σε κεντρικό ξενοδοχείο του Σίδνεϊ για ν' ακούσουν τον αρχηγό τους. Ο Τέρνμπουλ ήταν απαράδεκτος με τις καταγγελίες εναντίον πάντων, αντί να ζητήσει συγγνώμη που παρέσυρε το κόμμα του και την χώρα σε μια

τέτοια περιπέτεια, ενώ ξέχασε να αναφερθεί στους Λίμπεραλ βουλευτές που εξαιτίας του έχασαν τις βουλευτικές έδρες τους.

Όλα αυτά είναι πράγματα που φανερώνουν πως τα δύο κόμματα εξουσίας δεν έχουν αντιληφθεί ότι έχουν χάσει την εμπιστοσύνη των πολιτών και ίσως βλέπουμε το τέλος του δικομματισμού στην Αυστραλία. Αν οι Λίμπεραλ και οι Εργατικοί δεν μπορούν να σχηματίσουν κυβέρνηση ή να κυβερνήσουν λόγω της δύστροπης Γερουσίας, να μην αποκλείουμε νέες εκλογές μέχρι το τέλος του χρόνου, που πιθανότατα δεν θα λύσουν το πρόβλημα της αυτοδύναμης κυβέρνησης και η μόνη λύση θα είναι ένας συνασπισμός κομμάτων που θα έχει πλειοψηφία στην Βουλή και στην Γερουσία.

Στο μεταξύ έχουν βγει τα μαχαίρια στο Λίμπεραλ Πάρτι και οι οπαδοί του Τόνι Αμποτ δικαιολογημένα θέλουν την αποπομπή του Μάλκολμ Τέρνμπουλ που τους υποσχέθηκε εκλογικές νίκες και πολιτική σταθερότητα, αλλά απέτυχε σε όλα.

Πάντως, ενώ ο Τέρνμπουλ προσπαθεί απεγνωσμένα να κρατηθεί στην εξουσία, όσον αφορά στους Εργατικούς είναι εδραιωμένη η θέση του Μπιλ Σόρτεν μετά την επιτυχημένη προεκλογική εκστρατεία του, αφού ο Ανθωνι Αλμπανίζ δήλωσε χθες ότι δεν θα διεκδικήσει την αρχηγία του κόμματος.

Η εκδίκηση των αδυνάτων

Είναι γεγονός ότι οι πολιτικοί περιφρονούν τους χαμηλόμισθους, συνταξιούχους και μικροεισοδηματίες, ενώ κάνουν κωλοτούμπες για να έχουν την εύνοια των εχόντων και κατεχόντων, αλλά οι φτωχοί έχουν την ευκαιρία και δυνατότητα να τιμωρήσουν τους πολιτικούς με τις ψήφους τους που είναι η πλειοψηφία. Το είδαμε στο Ηνωμένο Βασίλειο με το Brexit και το είδαμε το περασμένο Σάββατο στις εθνικές εκλογές της χώρας μας.

Οι Εργατικοί και οι Λίμπεραλ δεν μπόρεσαν να εξασφαλίσουν την πλειοψηφία, επειδή οι πολίτες δεν ανέχονται πια την κοροϊδία να είναι φτωχοί και να μην μπορούν ν' αγοράσουν ένα διαμερισμάκι ύστερα από 20 χρόνια συνεχούς οικονομικής ανάπτυξης με ένα πακτωλό κερδών από τον φυσικό πλούτο της χώρας. Πού πήγαν όλα αυτά τα λεφτά; Γιατί η χώρα είναι χρεωμένη μέχρι το λαιμό; Γιατί ο Προϋπολογισμός δείχνει τεράστια ελλείμματα; Τα πράγματα είναι πολύ απλά: Τα μυθικά κέρδη από το ξεπούλημα του εθνικού πλούτου πήγαν κατ' ευθείαν στις τσέπες των λίγων εκλεκτών που ελέγχουν τους πολιτικούς μας. Όταν ο Τέρνμπουλ λέει χωρίς να κοκκινίζει από ντροπή πως οι φτωχοί ασθενείς πρέπει να πληρώνουν για τις επισκέψεις τους στον παθολόγο και τις παθολογικές εξετάσεις, ενώ την ίδια στιγμή δωρίζει \$7 δις στις τράπεζες και άλλα \$43 δις σε ντόπιους και ξένους επενδυτές, πώς μπορεί να κερδίσει εκλογές;

Πιστεύει ο άνθρωπος που φιλοδοξεί να κυβερνήσει αυτή τη χώρα πως οι τράπεζες θ' ανοίξουν νέα υποκαταστήματα ή θα προσλάβουν υπαλλήλους, όταν κλείνουν υποκαταστήματα σε όλη την επικράτεια και εξαγουν θέσεις εργασίας για να πληρώνουν φθηνά μεροκάματα;

Ή μήπως νιάζονται οι ξένοι επενδυτές για την ευημερία των Αυστραλών; Δεν είναι φιλάνθρωποι, επενδυτές είναι και για τα κέρδη νιάζονται, αλλά δεν θα τους βλάψει και μείωση 5% στον φόρο εισοδήματος των εταιρειών τους.

Εξάλλου, δεν είναι δυνατόν ούτε με ταχυδακτυλουργίες να καλυφθεί το έλλειμμα στον Προϋπολογισμό όταν οι Εργατικοί μειώνουν τον φόρο εταιρειών στο 33% από 39% και οι Λίμπεραλ τον μειώνουν από 33% στο 30% με πρόθεση να τον μειώσουν στο 25%.

Ομως, ούτε οι μεν, ούτε οι δε τολμούν ν' αυξήσουν τον φόρο των μεγάλων εταιρειών έστω στο 39%, αν όχι στο 49% που ήταν τον καλό καιρό του Μπομπ Μένζις, όταν η Αυστραλία ευημερούσε και χωρίς τα τεράστια κέρδη από τα μεταλλεύματα...

Οποιος γελάει τελευταίος...

Δεύτερο κόμμα δείχνουν τον ΣΥΡΙΖΑ οι δημοσκοπήσεις παρά την λαϊκή οργή εναντίον της κυβέρνησης, ενώ η Νέα Δημοκρατία θα κέρδιζε τις εκλογές αν γίνονταν χτες.

Ομως, οι εκλογές θα γίνουν σε τρία χρόνια και μέχρι τότε θ' αλλάξουν πολλά

στην εθνική οικονομία, αν κρίνω από τις προσπάθειες της κυβέρνησης Τσίπρα για νέες επενδύσεις.

Το κατεστημένο στην Ελλάδα που νοσταλγεί τις ημέρες που μπορούσε να φοροδιαφεύγει και να λεηλατεί τα ταμεία του κράτους, τα ξέρει αυτά και προσπαθεί με κάθε τρόπο να γίνει... αριστερή παρένθεση η κυβέρνηση Τσίπρα, πριν κερδίσει και δεύτερη τετραετία στην εξουσία. Ασφαλώς ο ελληνικός λαός θα είναι εξαγριωμένος μέχρι να βρει δουλειά και μέχρι ν' αρχίσει η κερδοφορία των μικρών επιχειρήσεων για να ξαναοίξουν τα κλειστά καταστήματα και να δημιουργηθούν νέες επιχειρήσεις. Θα μού πείτε ευσεβείς πόθοι, καλύτεροι όμως από την υπονόμευση του έθνους από τα λαμόγια και τους φοροφυγάδες.

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Σε δίλημμα θα βρεθούν Δημοκρατική Συμπράταξη και ΚΚΕ σε ό,τι αφορά το σχέδιο εκλογικού νόμου που θα καταθέσει στη Βουλή η κυβέρνηση. Δεν είναι απλή και άδοξη αναλογική, δεν είναι ούτε καρικατούρα αναλογικής, είναι αναλογική με όριο εισόδου στη Βουλή.

Αν ισχύσει στις επόμενες εκλογές, το ΚΚΕ και η Δημοκρατική Συμπράταξη θα ευνοηθούν γιατί θα κερδίσουν περισσότερες έδρες. Αλλιώς, το πρώτο κόμμα θα πάρει μόνους 50 εδρών. Ανάμεσα στην αναλογική και το έκτρωμα που υπάρχει σήμερα η διαφορά είναι τεράστια. Χωνεύεται;»